voor grootouder

De keuken van oma

Bij jou ging de deur nooit op slot. Je hoorde ons al op het grind, en voor we binnen waren, stond het water op.

Je keuken was de kleinste kamer van het huis en toch pasten we er altijd in. Met z'n achten aan een tafel voor vier, ellebogen tegen elkaar, en jij die bleef zeggen dat er genoeg was. Er was altijd genoeg.

Je mat nooit iets af. Een handje meel, een scheutje melk, tot het goed voelde. Toen ik vroeg hoeveel precies, lachte je en zei: dat zie je vanzelf. Ik heb het nooit gezien. Ik heb alleen jou gezien.

Nu staat de koektrommel leeg op het aanrecht en weet niemand van ons waar de sleutel van de schuur ligt. Kleine dingen. Maar het zijn de kleine dingen die laten zien hoe groot iemand was.

Oma, we gaan je recepten proberen. Ze zullen nooit zo smaken. Maar elke keer dat een van ons te veel kookt en zegt dat er genoeg is, zit jij weer aan tafel.

En dan schuiven we op. Er is altijd plek.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com